

Aquestes línies podrien ser un homenatge al marit de la Margarita Vilarasau, en Cosme, que va morir quan només feia un any que ell havia arrencat el negoci que ara dirigeix ella, Wirquin Calaf, de distribució d'instal·lacions d'aigua i de sanejament, però la nostra protagonista s'estima més que quedi el missatge que la vida continua, que s'ha de fer el cor fort i tirar endavant, que tot es pot superar.

Així doncs, parlem de l'empresa, i de com va agafar-ne les regnes: **"La nostra és la filial espanyola en exclusiva d'una firma francesa que fabrica productes com ara valvuleria, sifons, flotadors, mecanismes de cisternes i tota la gamma d'hidroteràpia i complements, em van quedar les accions proporcionals al capital que el meu marit havia posat, després del seu accident, em van proposar si ho volia portar jo i vaig acceptar. Vaig estar a França formant-me, coneixent el producte, anant amb el director comercial per tot el país, i quan vaig tornar vaig començar a visitar Espanya."**

Admet, però, que no va ser gens fàcil, òbviament: **"T'hi has de trobar, però és clar que si llavors m'haguessin dit que m'havia de passar el que m'ha passat i que me'n sortiria els hauria contestat que estaven bojos. Els que m'estimen, que em volien protegir, ja insistien, que fes altres coses, però jo necessitava sentir-me viva, era com continuar enganxada al marit; sóc molt tossuda i sentia que havia de provar-ho, si no m'hauria sentit molt frustrada. També m'ha ajudat molt seguir vinculada als meus pares i als meus sogres, si no els tingués no sé si hauria tirat endavant."**

El fet, però, és que ho ha aconseguit, amb valentia, amb empena, i amb el suport també d'uns **"amics increïbles"**, que li va deixar en Cosme i als quals ella anomena els seus **"consellers delegats"**, amb sentit de l'humor: **"I és que només que els ho demano em donen el seu punt de vista professional... Un d'ells em va dir que havia de tenir clar perquè volia dur l'empresa, que sentimentalment no podia ser. Jo m'hi vaig posar bàsicament perquè hauria estat molt injust que ho deixés estar després del que va lluitar el meu marit, però també per guanyar-me bé la vida, per fer l'empresa productiva, i ell em va dir que sent així si que m'ajudaria."**

Ara és ella que vol aprofitar aquest llibre per animar la dona que tot just comença: **"Primer has de sentir que realment ho pots fer -que és una feina molt dura, perquè tot és la teva responsabilitat- i tenir molt clar el teu objectiu, escoltar l'opinió dels altres -que jo no ho feia, i ho he après-, però un cop que t'has decidit només és anar fent camí; que et torces, doncs tranquil·la, t'ho tornes a replantejar. Has de conèixer molt bé el producte, saber quin és el sector de mercat on el pots posar -que Espanya és molt gran i segur que hi ha un foradet-, no voler-te menjar el món, anar a poc a poc, que et coneguim, de moment..."**

Ella, per la seva part, pensa ara que va prendre la decisió adequada: **"I em sento molt bé, m'encanta el que faig. Passa que la feina s'està convertint per a mi en una droga, l'empresa va creixent i no tinc hores, ni tan sols temps per a mi... Això m'ha anat molt bé, m'han passat tres anys que ni me n'he adonat, i espero que passin tres més i que no me n'adoni tampoc; ara bé, espero també que arribi**

un moment en què pugui parar, que crec que ho sabré fer. No vull arribar a dependre de la feina, ho tinc molt clar."

De moment, però, no es pot aturar: **"Penso que fins ara he fet la cursa fàcil, i que em queden dos anys de guerra total. El mercat es desperta, em coneix i em volen, i jo els he de donar el que em demanen, perquè per això els he posat la mel a la boca. Hem canviat de nau, molt més gran, he de seguir invertint, sobretot en equips informàtics, els meus agents necessiten cada vegada més formació, que els la faig jo personalment... Aquest any el meu objectiu és doblar el número de representants."**

És lògic tanmateix que la Margarita d'entrada no les tingués totes: **"Jo sóc diplomada en treball social, he fet post-graus de gestió de l'administració pública i de serveis sanitaris, entremig vaig fer un curs de direcció general d'empresa, quan ni pensava a dedicar-m'hi, i venia de la gestió sanitària. Havia tingut sempre persones al meu càrrec, però eren dones, i sent aquest un sector masculí i jo tan jove em feia por no saber-m'hi desenvolupar, que no m'acceptessin..."**

Avui, en canvi, **"puc dir que som quatre persones fixes, que tinc setze agents comercials repartits per tota Espanya i que tant ells com els clients em tracten molt bé, tant que ara puc dir que prefereixo treballar amb homes."** No l'han intentat torear, vaja: **"La veritat és que no, potser perquè tinc un caràcter bastant fort, i encara que em costa molt prendre una decisió quan la prenc la tinc molt clara, i imagino que, tot i que sóc molt de dialogar, molt de buscar el consens, això és el que transmeto, que no dono peu a entrar en el meu terreny."**

Això no vol dir, en qualsevol cas, que es molesti per una galanteria: **"Potser sóc una persona atípica, però a mi m'encanta que m'ajudin a posar-me l'abric. Tots som persones i ens hem de tractar amb respecte, amb educació... A l'hora de la feina potser amb mi s'estan de dir paraules malsonants, però això em sembla que és un exercici que hauriem de practicar sempre, tots... Penso que a vegades ens preocupem massa per ximpleries i no pel que realment val la pena."**

Tot plegat -el fet que tant els seus representants com els clients la tractin bé, que no hagi tingut massa topades amb masculistes, el seu caràcter extravertit-, permet dir a la Margarita que **"el feminisme hauria de tenir avui un altre caire, més constructiu, que no sigui agressiu ni derrotista, que no calgui estar sempre a la defensiva ni tampoc brandant la imatge que tothom va en contra nostra."**

Ara bé, la Margarita té molt clar també que **"va ser una sort que aquell moviment reivindicatiu existís"**, que ella també saltaria si es trobés amb algun poca-solta, que encara n'hi ha, i que **"quan una dona és bona, és molt més bona que l'home. Som més detallistes, dirigim diferent, tenim la capacitat d'adaptar-nos més ràpidament a les circumstàncies, i és precisament des d'aquest punt"**, conclou, **"que hem d'ajudar a trobar un major equilibri entre els dos sexes, no a crear més disputes."**

Margarita Vilarasau - Calaf (l'Anoia)